

६

सर्वोच्च उत्कृष्ट महा गुरुबाट सिक्नुपर्ने अझै पाठहरू

यस अध्यायका मूल पदहरू: उत्पत्ति ३:१-११, रोमी ५:११-१९, उत्पत्ति २८:१०-१७, यूहन्ना १:१-१४, मत्ती १५:२१-२८ र मर्कूस १०:४६-५२।
यस अध्यायको मूल सार पद: "अनि येशूले उसलाई भन्नुभयो, 'जाऊ, तिम्रो बाटो लाग। तिम्रो विश्वासले तिम्रो निको भयो।' ऊ तुरन्तै आँखा देख्ने भयो र येशूलाई पछ्यायो।" (मर्कूस १०:५२ रूपान्तरित)।

कतिपय समयमा हामीमध्ये को लाजमा परेका छैनौं होला? हामी मध्ये कसले के गरेन जसले गर्दा हामीलाई पीडा दिएको छ र त्यसको बारेमा अरूले थाहा पायो भने लाजले हामीलाई खुत्रुकै पादैन होला? कुनै न कुनै समयमा वा कुनै न कुनै यस्तो काम वा अनुभव हामीले गरेकै होला, गरेका छैनौं र?

निषेध गरिएको फल खाँदा आदम र हव्वालाई कस्तो भयो होला, सोचनुहोस्। वा याकूबले आफ्नै बाबुलाई छल गरेर जेठा दाजुको हक वा (लालपूर्जा) आफ्नै हातमा पार्दा उसलाई कस्तो अनुभव भयो होला? फेरि आफ्नो दाजुको रिसले गर्दा आफू भागनुपर्दा कस्तो नरमाइलो लाग्यो होला? त्यो रात ऊ कसरी सुत्न सक्थ्यो होला? अनि परपुरुष गमन गरिरहेकै बेलामा (यूहन्ना ८:४) स्त्रीलाई समातेर येशूकहाँ ल्याउँदा त्यस स्त्री लाज र शर्मले कस्तो भुत्तुकै भयो होला? दाउदकै कुरा गरौं बेथशिबाका मामिला परमेश्वर र अगमबत्तालाई थाहा भयो भनेर थाहा पाउँदा उनलाई कस्तो लाग्यो होला? भजन २२ र ५१मा उनको मर्माहत र हृदयविदारक पश्चाताप व्यक्त गरिएको हामी पढ्छौं।

हो, त्यही कारणले सुसमाचार कुनै स्थानीय जाति वा विशेष देशको निम्ति नभएर सारा विश्वव्यापी मानव जगतको निम्ति हो। उहाँको मृत्यु सबै मानव प्राणीको निम्ति हो। हामी जो जहाँ भएतापनि त्यसको कुनै मतलब छैन किनभने हामी सबैलाई एउटै शुत्रले बाँधिएको छ, त्यो हो पाप।

त्यसकारण हाम्रो कहलिलागदो अबस्थाबाट राहत पाउन केवल एउटा मात्र समाधान छ, त्यो हो इसाई शिक्षाले औल्याउने सुसमाचार। यस अध्यायमा हाम्रो स्वर्वोच्च महागुरुको बारेमा केही हेर्छौं जसले हाम्रो आम समस्यालाई सुल्झाउने उपाय उहाँले निकाल्नुभएको थियो।

१. लुक्नुको सट्टा

उत्पत्ति ३:१-११ पढ्नुहोस्। परमेश्वरले आदमलाई "तिमी कहाँ छौ?" भनेर किन सोध्नुभयो होला? हेर्नुहोस्, "१ परमप्रभु परमेश्वरले बनाउनुभएका वन्य पशुहरूमध्ये सर्प सबभन्दा धूर्त थियो। त्यसले स्त्रीलाई भन्यो, 'के परमेश्वरले तिमीहरूलाई बगैँचाको कुनै पनि रूखको फल नखानू भनी भन्नुभएको छ? २ स्त्रीले सर्पलाई भनिन्, 'बगैँचाका रूखहरूका फल हामी खान सक्छौं, ३ तर बगैँचाको बीचमा भएको रूखका फलको विषयमा परमेश्वरले भन्नुभएको छ, 'त्योचाहिँ नखानू र नछुनू, नत्रता तिमीहरू मर्छौं।' ४ सर्पले स्त्रीलाई भन्यो, 'तिमीहरू मर्दैनौं। ५ किनकि परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि जुन दिन तिमीहरू त्यो खान्छौं त्यही दिन तिमीहरूका आँखा खुल्नेछन्, र असल र खराबको ज्ञान पाएर तिमीहरू परमेश्वरजस्तै हुनेछौं।' ६ जब स्त्रीले त्यस रूखको फल खानलाई असल र हेर्नमा रहरलागदो, र बुद्धि पाउनलाई त्यस रूखको चाह गर्नुपर्ने रहेछ भनी देखिन्, तब तिनले त्यस रूखको फल टिपेर खाइन्, र आफ्ना पतिलाई पनि दिइन्, र उनले पनि खाए। ७ अनि दुवैका आँखा खुले, र 'नाङ्गै पो रहेछौं' भनी तिनीहरूले थाहा पाए। अनि अज्जीरका पातहरू गाँसेर आफ्ना निम्ति तिनीहरूले वस्त्र बनाए। ८ अनि साँझपख परमप्रभु परमेश्वर बगैँचामा डुल्दैहुनुहुँदा तिनीहरूले उहाँको सोर सुने, र मानिस र उनकी पत्नी बगैँचाका रूखहरूका बीचमा परमप्रभु परमेश्वरको नजरबाट लुके। ९ तर परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई बोलाउनुभयो, 'तिमी कहाँ छौ?' १० उनले भने, 'मैले तपाईंको सोर बगैँचामा सुनें र म डराएँ, किनभने म नाङ्गै थिएँ, र म लुकेँ।' ११ उहाँले सोध्नुभयो, 'तिमी नाङ्गै छौं भनेर कसले भन्यो?

जुन रूखको फल नखानू भनी मैले तिमीलाई आज्ञा दिएको थिएँ के तिमीले त्यो खायो?"

कतिपय मानिसहरूले नखाऊ भनेको स्याउ खाएकोले पाप आयो भनेर सिकाउँदछन्। तर बाइबलले त्यो भन्दै भन्दैन। परमेश्वरको आदेश थियो केवल "रूखको फल नखानु" (उत्पत्ति ३:३)। कुन खालको फल हो त्यसको मतलब छैन। यस निषेध गरिएको फलचाहीं किन नखानु भनेको भने त्यस रूखले कुनै थोकको प्रतिनिधि गर्दछ वा प्रतिक हो। यसले मानिसलाई यसतो प्रलोभनमा फसाउन सक्छ कि परमेश्वरलाई पन्छाएर हाकाहाकी यो घोषणा गर्न सक्छ "मेरो खुट्टामा म आफै उभिन्छु। म कस्तो हुँ भन्ने कुरा मलाई नै थाहा छ। मेरो भगवान मै हुन सक्छु। मलाई परमेश्वरको खाँचो छैन। बाइबलमाथि म पलेटी टेकेर बस्न सक्छु र मैले चाहेको अनुसार यसलाई व्याख्या गर्न सक्छु।"

आफू भगवान हुने लोभमा फस्दा आदम र हव्वा सर्पको कुरा सुनेर निषेध गरिएको फल खाए अनि त्यहाँबाट तिनीहरू चिप्लिन थाले। जब परमेश्वरतिनीहरूको सामु उपस्थिति भएको आभास पाए तब तिनीहरूको जीवनमा पहिलो पटक परमेश्वरदेखि डराएर बगैँचाको रूखहरूमा लुक्न गए (उत्पत्ति ३:८)।

यो पनि अनौठो छ, सर्वज्ञानी, सर्वव्यापी र सर्वशक्तिमान परमेश्वरले आदमलाई नै लक्षित गरेर सोध्नुभयो, "तिमी कहाँ छौ?" आदम कहाँ थियो त्यो परमेश्वरलाई थाहा नै थियो। तर आदम र हव्वाले गर्न नहुने काम गरेर आफू लाजले लुकिएको महसुस गर्नु भनेर नै परमेश्वरले आदमलाई सोध्नुभएको होला। त्यसको अर्थ तिनीहरूको कामले गर्दा ल्याउने कहाली लागदो वा दुःख लागदो नतिजा तिनीहरूले महसुस गर्नु भनेर उहाँले सहायता गर्न खोज्नुभएको थियो।

रोमी ५:६-१९ पढ्नुहोस्। अदनको बगैँचामा आदमले जे गरे त्यसले येशूले क्रुसमा गर्नुभएको कामसँग सिधै गाँसिएको कुरा पावलले बारम्बार यी पदहरूमा औँल्याउँछन्। आदमले बिगारेको कामलाई मर्मत गर्न येशू आउनुभएकोले उहाँले के गर्नुभयो उक्त पदहरूले हामीलाई कसरी सिकाउँछ? हेर्नुहोस्, "६ किनकि हामी दुर्बल हुँदा नै खीष्ट अधर्मीहरूका निम्ति ठीक समयमा मर्नुभयो। ७ धार्मिक मानिसको निम्ति मर्न तयार हुने कोही बिरलै पाइएला, कतै असल मानिसको निम्ति कसैले मर्ने आँट गरी पनि हाल्ला।

८ तर परमेश्वरले हाम्रा निम्ति उहाँको प्रेम यसैमा देखाउनुहुन्छ, कि हामी पापी छौंदे खीष्ट हाम्रा निम्ति मर्नुभयो। ९ यसकारण उहाँको रगतद्वारा धर्मी ठहरिएका हुनाले झन् बढी हामी परमेश्वरको क्रोधबाट उहाँद्वारा बचाइनेछौं। १० किनकि हामी शत्रु छौंदे उहाँका पुत्रको मृत्युद्वारा परमेश्वरसँग हाम्रो मिलाप भएको थियो भने, झन् बढी अब उहाँसँगै मिलाप भएका हुनाले खीष्टको जीवनद्वारा हामी बचाइनेछौं। ११ यति मात्र होइन, तर हाम्रा प्रभु येशू खीष्टद्वारा परमेश्वरमा हामी रमाउँदै पनि छौं, उहाँद्वारा अब हामीलाई परमेश्वरसँग मिलाप प्राप्त भएको छ। १२ एक जना मानिसद्वारा संसारमा पाप आयो, र पापबाट मृत्यु। यसरी सबै मानिसले पाप गरेका हुनाले सबै मानिसमा मृत्यु फैलियो। १३ व्यवस्था दिइएन अघि पनि संसारमा पाप थियो, तर जहाँ व्यवस्था छैन, त्यहाँ पापको लेखा पनि हुँदैन। १४ आदमदेखि लिएर मोशासम्मका मानिसहरूमाथि मृत्युले राज्य गर्‍यो, तिनीहरूमाथि पनि जसले आदमले गरेजस्तो अपराध गरेका थिएनन्। ती आदमचाहिँ आउनुहुनेको प्रतिरूप थिए। १५ सित्तैको वरदान र त्यस अपराधमा केही समानता छैन। किनकि एक जना मानिसको अपराधले गर्दा धेरै मरे भनेता झन् बढी परमेश्वरको अनुग्रह र एक जना मानिसको, अर्थात् येशू खीष्टद्वारा आएको सित्तैको वरदान धेरैका निम्ति प्रशस्त भयो। १६ सित्तैको वरदानचाहिँ त्यस एक जना मानिसको पापको नतीजाजस्तै होइन। किनकि एउटा अपराधको इन्साफले दण्डको आज्ञा ल्यायो, तर धेरै अपराधका पछि आउने सित्तैको वरदानले निर्दोषीकरण ल्याउँछ। १७ यदि एउटै मानिसको अपराधले गर्दा त्यस मानिसद्वारा मृत्युले राज्य गर्‍यो भनेता झन् बढी प्रशस्त अनुग्रह र धार्मिकताका सित्तैको वरदान पाउनेहरूले एउटै मानिस येशू खीष्टद्वारा जीवनमा राज्य गर्नेछन्। १८ यसैले जसरी एउटै मानिसको अपराधले सबै मानिसहरू दण्डका भागीदार बने, त्यसरी नै एउटै मानिसको धार्मिकताको कामले सबै मानिसका निम्ति धर्मी ठहराएर जीवन ल्याउँछ। १९ किनकि जसरी एउटै मानिसको अनाज्ञाकारिताले धेरै जना पापी बनाइए, त्यसै गरी एकै जनाको आज्ञाकारिताद्वारा धेरै जना धार्मिक बनाइनेछन्।"

आदम र हव्वाको पापले गर्दा मुक्तिको योजना बनाइनुपरेको थियो भनेर कतिले त बिवाद गर्ला। तिनीहरू आफ्नो पाप र आफूले गरेको गल्तीले गर्दा लाजमा परेर लुकिरहको थियो परमेश्वरले तिनीहरूलाई उद्धार गर्न आउनुभएको थियो। हामी पनि आआफ्नै तरिकाले त्यस्तै काम गरेकाछौं जसले

गर्दा हामी परमेश्वरबाट लुकेका हुन्छौं र येशू खीष्टले हामीलाई उद्धार गर्न आउनुभयो। त्यसकारण अदनको बगैँचामा आदमलाई सोधिएको प्रश्न (यो रोचक छ, आदमकै नाउँ लिएर परमेश्वरले बोलाउनुभएन तर "मानिस" भनेर उल्लेख गरेकोछ) "तिमी कहाँ छौ" हामी प्रत्येक मानव प्राणीको निमित्त हो भनेर मान्नुपर्छ। अर्थात् तपाईंले गर्नुभएको पाप, गलत काम गरेर दोषी मनस्थितिमा रहनु र येशूसँगको सम्बन्धमा तपाईं कहाँ हुनुहुन्छ? येशूले पापको पकडबाट छुटकारा दिन उहाले तपाईंको निमित्त जे गर्नुभयो त्यसमा तपाईं कहाँ हुनुहुन्छ?

इसाई शिक्षादीक्षामा जे सिकाइएतापनि हाम्रो स्वभावैले परमेश्वरबाट लुक्नु हो भन्ने ज्ञान र त्यसको समाधानको निमित्त येशूतिर हेर्नुपर्ने जोर किन दिइनुपर्छ?

२. भागिरहने मनस्थितिमा

उत्पत्ति २८:१०-१७ पढ्नुहोस्। कुन सन्दर्भमा यो कथा लेखिएको हो? पापले गर्दा परमेश्वरबाट भागिहिँड्ने जस्ता मानिसहरूलाई औल्याउने यस कथाले परमेश्वरको अनुग्रहको बारेमा हामीलाई के सिकाउँछ? हेर्नुहोस्, "१० बेशैबा छोडेर याकूब हारानतिर लागे। ११ कुनै एउटा ठाउँमा पुगेपछि सूर्य अस्ताएको हुनाले तिनी त्यस रात त्यहीं बास बसे। त्यस ठाउँका ढुङ्गाहरूबाट एउटा लिएर तिनले आफ्नो सिरान बनाएर सुत्नलाई त्यहीं पल्टे। १२ तिनले यस्तो सपना देखे: जमिनमा खडा गरिएको एउटा भन्याड रहेछ, र त्यसको टुप्पाचाहिँ आकाशसम्मै पुगेको रहेछ र परमेश्वरका दूतहरू त्यसमा उक्लने र ओर्लने गर्दा रहेछन्। १३ परमप्रभु त्यसमाथि उभिनभयो, र याकूबलाई भन्नुभयो, 'म परमप्रभु, तिम्रो पिता अब्राहामका परमेश्वर र इसहाकका परमेश्वर हुँ। जुन भूमिमा तिमी ढल्किरहेका छौ त्यो म तिमीलाई र तिम्रा सन्तानहरूलाई दिनेछु। १४ तिम्रा सन्तान पृथ्वीको धूलोसरह हुनेछन्। पूर्व, पश्चिम, उत्तर र दक्षिणतिर फैलिएर तिमी जानेछौ। तिमी र तिम्रा सन्तानहरूद्वारा नै पृथ्वीका सबै मानिसहरू आशीर्वादी हुनेछन्। १५ हेर, म तिमीसँग छु र तिमी जहाँसुकै गए तापनि तिमीलाई रक्षा गर्नेछु, र तिमीलाई यस ठाउँमा फर्काएर ल्याउनेछु। मैले तिमीलाई भनेको कुरा पूरा नगरुञ्जेल म तिमीलाई छोड्नेछैनँ।' १६ तब याकूब निद्राबाट ब्यँझेर भने, 'निश्चय नै यस ठाउँमा परमेश्वर हुनुहुँदोरहेछ, र यो मलाई थाहा थिएन।' १७ तिनी साह्रै डराए र तिनले भने, 'यो ठाउँ कस्तो

भययोग्य रहेछ। यो त परमेश्वरको घरबाहेक अरू केही होइन रहेछ। यो त स्वर्गको ढोका पो रहेछ।' १८ याकूब बिहान सबेरै उठे, र आफूले सिरान बनाएको ढुङ्गा लिएर खामोजस्तै गरी खड़ा गरेर त्यसको टुप्पामा तेल खन्याए। १९ तिनले त्यस ठाउँको नाउँ बेथेल राखे। पहिले त्यस ठाउँको नाउँ लूज थियो।"

याकूबले आफ्नो परिवारसँगको कारोबारमा उनी निर्दयी छलकपटमा लागेका थिए। अब उनको आमाको सहयातले उनी भागेका थिए। आफ्नो छलको मोल उनले तिरीरहेका थिए। उनका दाजु एशाबले उनको निर्ममपूर्वक हत्या गर्न निर्णय गरेका थिए। आफ्नो दाजुको रिस र धम्किदेखि डराएर उनी भागेका थिए। अब उनी भगुवा भएका थिए। दाजले उनलाई जहाँ भेट्टाएपनि मार्न निधो गरेका थिए। उनी आफ्नो मामा घर हारानमा एकलै भागदै थिए। उनको निम्ति त्यो परिस्थिति भयाभव र के गरूँ के गरूँ जस्तो भएको थियो।

एक दिन भाग्ने क्रममा याकूबको दिन अँध्यारो हुन्छ। रात पर्छ। कहीं जाने ठाउँ थिए। उनी अनकड्टार भूमिको बीचमा थिए। नजिक कुनै पन ओत लाग्ने ठाउँ वा कसैको घर पनि थिएन। विवस भएर आकाशलाई आफ्नो छानो बनाएर भुईँमै लड्छ। आफूसँग सिरानीको निम्ति खास कुनै लुगाको पोको नभएकोले एउटा ढुङ्गा लिएर त्यसैलाई सिरानी बनाएर मस्तसँग सुन्छन्। थकान भएर सुत्ने निन्द्रामा कुनै सपना नदेखिरहेको याकूबले अचानक कुनै सपनाको ज्वाला उनको दिमागमा सर्कन्छ। उनले विश्वको इतिहासलाई नै दुई फ्याक (यहूदी र अयहूदी जातिको बीचमा अन्तर ल्याउने) गर्ने प्रख्यात सपना देख्छन्। उनको सपनामा एउटा लामो भरेङ्ग देख्छन्। त्यो भरेङ्ग यति अल्गो थियो कि पृथ्वीबाट आकाशमै पुगेको थियो। त्यस भरेङ्गबाट स्वर्गदूतहरू तलमाथि गर्दै थिए।

अनि ती स्वर्गदूतहरूकै बीचबाट एउटा सान्त्वना दिने आवाज सुन्छन्, "म परमप्रभु परमेश्वर हुँ। म अब्राहमको परमेश्वर हुँ।" अनि याकूबले परिवारको कथामा सुनेको र आफू परिचित भएको त्यस आवाजबाट प्रतिज्ञाका वचनहरू वर्षिन्छन्, "तिम्रो सन्तान यस पृथ्वीमा महान् हुनेछ। पृथ्वीका सारा परिवारहरूको लागि तिम्रो सन्तान आशिषित हुनेछ अर्थात् तिम्रो सन्तानले गर्दा मानव जातिले कृपा पाउनेछ। तिमिले यो थाहा पाउन् कि म तिमिसित छु", त्यस आवाजले निरन्तरता दिन्छ, "तिमी जहाँ गएपनि म तिमिलाई सुरक्षित

राख्नेछु....किनभने तिमीलाई प्रतिज्ञा गरिएको बाचा पूरा नहोउज्जेल म तिमीलाई छोड्नेछैन" (उत्पत्ति २८:१५ रूपान्तरित)।

त्यही स्वप्न दर्शन पावलले हजारौं वर्षअघि देखेको कुरा उल्लेख गर्दै उनले कसरी ढाढस पाए भनेर एलेन जी हाइट लेखिछन्, पावलले "याकूबले देखेका भरेङ्ग देख्दछन्। त्यो भरेङ्ग पावलले येशू हुनुभएको महसुस गर्छन्, जसले पृथ्वीलाई स्वर्गसित जोड्नुभएको थियो र मरणशील वा सिमित मानिससँग अमर वा असिमित परमेश्वरसँग जोड्दछन्। पूर्खा वा आफ्नो जातिका अग्रजहरू र अगमवक्ताहरूलाई सहायता दिने र ढाढस दिनुहुने परमेश्वरमाथि तिनीहरू भर परेको थाहा पाउँदा उनको आस्था र विश्वास बलियो हुन गएको थियो, जसको निमित्त आफ्नो जीवन अर्पण गर्दै थिए।"-*द आक्ट्स अफ आपोस्टल्स*, पृ. ५१२बाट रूपान्तरित।

त्यही रात याकूब जन्याकजुरुक उठ्छन् र आफूलाई भन्दछन् "ओहो, यो ठाउँमा परमेश्वर हुनुहुन्दो रहेछ र मलाई थाहा नै थिएन" (उत्पत्ति २८:१६ रूपान्तरित)। यहाँ जे भयो उनको दिमाग नै खलबलिएको थियो। यो ठाउँलाई उनले आफ्नो जिन्दगीभर कहिल्यै पनि बिर्सिनेछैन न त आफ्नो सन्तानले नै बिर्सिएको चाहन्छ। त्यसकारण यसलाई बेथेल वा परमेश्वरको घर भनेर त्यस ठाउँको नाउँ दिन्छन्। अनि आफ्नो जिन्दगीभर परमेश्वरसँग निष्ठावान हुने प्रण गर्छन् वा शपथ खान्छन्।

हामी पापको भूमरिमा रहेतापनि परमेश्वरले येशू ख्रीष्टद्वारा आफ्नो हात र प्रेम बढाइरहनुभएको यस कथाबाट हामी के सिक्न सक्छौं? फेरि हामीले दिनु कुनै पनि इसाई शिक्षादीक्षामा हामीहरूप्रति परमेश्वरको अग्रसरता देखाउने तत्वलाई किन अग्रपन्थीमा राखिरहनुपर्छ?

३. गुरु वा स्वामी येशू

नयाँ करारका पुस्तकहरूको परिचयमा यो जस्तो अत्यन्तै प्रख्यात अरू के होला, "आदिमा वचन थियो, त्यो वचन परमेश्वरसँग हुनुन्थ्यो र त्यो वचन परमेश्वर हुनुन्थ्यो" (यूहन्ना १:१)? अनि येशूलाई विश्वास गर्ने कुनै पनि मानिसले नबिर्सिने पदमा यूहन्नाले हामीलाई पुन्याउँछन्, "अनि त्यो वचन देहधारी हुनुभयो र हाम्रो बीचमा रहनुभयो, हामीले उहाँको महिमा देख्यौं। त्यो महिमा पिताको एकमात्र पुत्रको जस्तो थियो। त्यो महिमा अनुग्रह र सत्यले भरिपूर भएको थियो" (यूहन्ना १:१४ रूपान्तरित)।

यूहन्ना १:१-१४ पढ्नुहोस्। येशू को हुनुहुन्थ्यो र यस संसारमा के गरिरहनुभएको थियो भनेर यी पदहरूले के भन्दछन्? उहाँ सर्वोच्च उत्कृष्ट महागुरूको महान अनुकरणीय उदाहरण हुनुहुन्छ भनेर ती पदहरूले हामीलाई कसरी बताउँछ? हेर्नुहोस्, "आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। २ उहाँ आदिमा परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो। ३ सबै थोक उहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै थोक पनि उहाँविना बनिएन। ४ उहाँमा जीवन थियो, र त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो। ५ त्यो ज्योति अन्धकारमा चम्कन्छ, र अन्धकार त्यसमाथि विजयी भएको छैन। ६ परमेश्वरबाट पठाइएका एक जना मानिस थिए, जसको नाउँ यूहन्ना थियो। ७ उनीद्वारा सबैले विश्वास गर्नु भनेर त्यस ज्योतिको गवाही दिन उनी साक्षी भई आए। ८ उनी आफै त्यो ज्योति थिएनन्, तर त्यस ज्योतिको गवाही दिन आए। ९ हरेक मानिसलाई ज्ञान प्रदान गर्ने साँचो ज्योति संसारमा आउँदैहुनुहुन्थ्यो। १० उहाँ संसारमा हुनुहुन्थ्यो, संसार उहाँद्वारा बनियो, तापनि संसारले उहाँलाई चिनेन। ११ उहाँ आफ्नै मानिसहरूका आउनुभयो, तर उहाँका आफ्ना मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गरेनन्। १२ तर जतिले उहाँलाई ग्रहण गरे र उहाँको नाउँमाथि विश्वास गरे, उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरका सन्तान हुने अधिकार दिनुभयो। १३ तिनीहरू रगतद्वारा, शारीरिक इच्छाद्वारा, र कुनै मान्छेको इच्छाद्वारा होइन तर परमेश्वरबाट जन्मिएका हुन्छन्। १४ अनि वचन देहधारी हुनुभयो, र अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण भई हाम्रा बीचमा वास गर्नुभयो। हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, जुन महिमा पिताबाट आउनुभएको एकमात्र पुत्रको जस्तो थियो।

यूहन्नाले व्यक्त गरेका शब्दहरू अत्यन्तै स्पष्ट छन्। त्यही परमेश्वर जसले आदम र हव्वालाई अदनको बगैँचामा बोल्नुभयो र अनकड्टार ठाँउको बीचमा याकूबलाई बोल्नु भयो अब हाम्रो माझमा देह भएर आउनुभयो। त्यही परमेश्वर मानवरूप लिएर आउनुभयो। येशूको व्यक्तित्वले परमेश्वर देखाउनुभएको थियो नयाँ करारले जिकिर गर्दछ। येशू खीष्टद्वारा नै हामीले परमेश्वरको इच्छा के हो, उहाँका मार्गहरू कस्ता छन् र उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर हामी सिक्न सक्दछौं किनभने उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।

अत्यन्तै प्रखर वा प्रभाकारी प्रचारक बप्तिस्मा दिने यूहन्ना अत्यन्तै कुनै विशिष्ट व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो भनेर यरुशलेमबाट आएका धर्मगुरुहरूले ठानेका थिए भनेर यूहन्नाले आफ्नो पुस्तकमा अगाडि भन्छन्। तर बप्तिस्मा दिने

यूहन्नाले त आफूभन्दा कोही महान् व्यक्तिको निम्ति बाटो तयार पाउँ हुनुहुन्थ्यो। कोही विशिष्ट व्यक्ति आउँदै हुनुहुन्छ भनेर बपिस्मा दिने यूहन्नाले सबैलाई चकित पारि भन्छन् "उहाँको खराऊको फिट्टा पनि मैले फुकाल्न म योग्यको छुइन" (यूहन्ना १:२७ रूपान्तरित)।

भोलिपल्ट उनले येशूलाई देख्छन् र भन्छन् "उहाँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ।" त्यस दिन र अरू दिनहरूमा बपिस्मा दिने यूहन्नाले येशूतिर औँल्याउँदै सम्बोधन गर्छन् "उहाँ परमेश्वरको पाठो।"

फेरि, बपिस्मा दिने यूहन्नाको दुई जना चेलाहरूले येशूलाई पछ्याउन निर्णय गर्छन्। जब येशूले तिनीहरूलाई के खोज्दैछौं भनेर सोध्नुहुँदा तिनीहरूले उहाँलाई "रबी", गुरु वा स्वामी भनेर सम्बोधन गर्छन् (यूहन्ना १:३८ रूपान्तरित)।

हो, येशू गुरु, रब्बी, स्वामी, शिक्षक, उपदेशक जो आजसम्म उहाँको दाँजोमा कोही मानवीय गुरु देखा परेको छैन। तर उहाँ त्यो गुरुपना कुनै धर्मशास्त्र आदि पढेर, तपस्या गरेर, कुनै परोपकारी वा असल काम गरेर पाउनुभएको थिएन किनकी उहाँ परमेश्वर आफै हुनुहुन्छ। अर्को बोलीमा भन्ने हो भने परमेश्वर मानिसहरूको बीचमा मानवको रूप लिएर आउनुभयो। अनि त्यसबखत उहाँले गर्नुहुने धेरै कामहरूमा गुरु, रब्बी वा महान् शिक्षक हुनु भएर आफ्नो भूमिका निभाउनुभएको थियो। एलेन जी हाइटले "यस संसारमा देखिने उहाँ जस्तो महान् गुरु कोही पनि छैन।"- साइन अभ द टाइम्स जुन १०, १८८६बाट रूपान्तरित। हुन त यो गुरु परमेश्वर आफै हुनुहुन्थ्यो।

येशू खीष्ट को हुनुहुन्छ भनेर थाहा पाएपछि आत्मज्ञानबाट सत्यता सिक्न उहाँसँग उत्तम तरिकाहरू छन् भनेर हामीले किन नसोच्ने वा उहाँबाट नसिक्ने? येशूबाट हामी के सिक्नसक्छौं जुन कि हामीले के सिकाउँछौं कसरी सिकाउँछौं मात्र महत्त्वपूर्ण छैन तर त्यस अनुसार हामी जिउने र हाम्रो जीवनबाट अरूलाई देखाउनु अत्यावश्यक छ?

४. एक स्त्रीले उहाँसँग हाकाहाकी वा दोहोरो कुरा गर्छिन

हो, येशू खीष्ट सर्वोच्च उत्कृष्ट महागुरु हुनुहुन्छ। परमेश्वरको सही वा सत्य चरित्र येशूको शिक्षादीक्षा, उपदेश र जीवनबाट चम्किन्छ। सुसमाचारको पुस्तकमा येशूले सिकाउनु हुने तरिकाहरू धेरै छन्। त्यसमध्ये उहाँको एक तरिका हो, छलफल वा दोहोरो कुरा गरेर येशूमा भएको

आत्मज्ञान लिनै। यूहन्नाको सुसमाचारमा एक जना स्त्रीको बारेमा उल्लेखनीयरूपमा लेखिएको छ। त्यस महिला येशूको कुरा केवल सुन्नेमात्र गरिनन् तर उहाँसँग दोहोरो कुरा पनि गरिन्। येशूले उनको कुरालाई धैर्यतासाथ सुन्नुहुन्छ।

एक दिन येशू र उहाँका चेलाहरू ५०देखि ८० किलोमिटर हिँडेर आफ्नो देशबाट बाहिर बिदेशी देश टुरोस र सिडोनको क्षेत्रमा जान्छन् यो आधुनिक लेबनान हो। त्यहाँ एक जना अयहूदी वा अन्य जाति महिलासँग उनीहरूको आमनेसामने हुन्छ। ती महिला कनानी वा मूर्तीपूजा गर्ने क्षेत्रमा रहन्थी। देहायका पदहरूमा उनको कथा पढ्नुहोस्। त्यसबेला येशूसँग वरिपरि रहेका उहाँका चेलाहरूले त्यस स्त्रीप्रति झर्को देखाएका थिए। येशूले पनि उनको कुरा नसुनैजस्तै गरि पन्छाएको आभास् दिनुभएको थियो। तर त्यस स्त्रीले येशूसँग आफ्नो बिन्ती सुनाएको सुनाएनै गरिन्। त्यतिमात्र होइन येशूसँग हाकाहाकी दोहोरो कुरा पनि गरिन्। यस कथामा येशूले अरूलाई कस्तो तरिका अपनाएर सिकाउनुभएको थियो भनेर हामीलाई सिकाउँछ? हेर्नुहोस्, मत्ती १५:२१-२८ "२१ तब येशू त्यहाँबाट निस्कनुभयो, र टुरोस र सीडोनका इलाकातिर जानुभयो। २२ त्यस इलाकाबाट एउटी कनानी स्त्री आएर कराउँदै भन्न लागी, 'हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्। मेरी छोरीलाई भूतले साह्रै सताएको छ।' २३ येशूले त्यसलाई केही जवाफ दिनुभएन। उहाँका चेलाहरूले आएर उहाँलाई बिन्ती गरे, 'यसलाई बिदा गर्नुहोस्, किनभने त्यो कराउँदै हाम्रो पछि लागिरहिछे।'

२४ उहाँले भन्नुभयो, 'म इस्राएल जातिका हराएका भेडाहरूका निम्ति मात्र पठाइएको हुँ।' २५ तर त्यो स्त्री आएर उहाँको अघि घोप्टो परी र भनी, 'हे प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस्।' २६ उहाँले भन्नुभयो, 'बालकहरूको रोटी लिएर कुकुरहरूलाई फालिदिनु ठीक हुँदैन।' २७ त्यसले भनी, 'हो प्रभु, तर कुकुरहरूले पनि त आफ्ना मालिकको टेबिलबाट झरेका टुक्राटाक्री खान्छन्।' २८ तब येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, 'ए नारी, तिम्रो विश्वास ठूलो रहेछ। तिमिले इच्छा गरेबमोजिम तिमिले होस्।' त्यसकी छोरी त्यही घडी निको भइहाली।" र मर्कूस ७:२४-३० "२४ त्यहाँबाट उठेर उहाँ टुरोस र सीडोनका सीमातिर गएर एउटा घरभित्र पस्नुभयो। यो कुरा कसैले थाहा नपाओस् भन्ने उहाँ चाहनुहुन्थ्यो, तर उहाँ गुप्त रहन सक्नुभएन। २५ त्यसै बेला एउटी स्त्रीले उहाँको विषयमा सुनी र आएर उहाँको पाउमा परी। त्यस

स्त्रीको छोरीलाई अशुद्ध आत्मा लागेको थियो। २६ त्यो सिरियाको फोनिकेमा जन्मेकी एउटी ग्रीक स्त्री थिई। त्यस स्त्रीले आफनी छोरीबाट भूत निकालिदेऊन् भनी उहाँलाई बिन्ती गरी। २७ उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, 'पहिले छोराछोरीहरूलाई खान देऊ, किनकि छोराछोरीहरूका रोटी लिएर कुकुरहरूलाई फालिदिनु उचित होइन।' २८ तर त्यसले उहाँलाई भनी, 'हो प्रभु, तर कुकुरहरूले पनि त छोराछोरीहरूले टेबिलमुनि खसालेका टुक्राहरू खान्छन्।' २९ उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, 'तिमीले यसो भनेको कारण नै तिमी घर जाऊ। तिम्री छोरीबाट भूत निस्केर गएको छ।' ३० त्यो घरमा गई र छोरीलाई खाटमा सुतिरहेकी भेट्टाई र त्यसबाट भूतचाहिँ निस्किसकेको थियो। "

येशू आफ्नो देशको सिमा पारि टुरोस र सिडोन क्षेत्रमा जानुहुन्छ। उहाँ त्यस क्षेत्रमा जानुभएको थियो जहाँ विदेशीहरू बस्दथे र आवत जावत गर्दथे। यो सहर समुद्रको किनारामा भएकोले व्यापारिक दृष्टिकोणले प्रख्यात थियो। विभिन्न जातिका मानिसहरू आउने जाने भएकोले त्यहाँ बेलाबेलामा जातिय दङ्गा हुन्थ्यो। त्यस सहरमा भएका ग्रीकका मानिसहरूले यहूदीहरूलाई हेप्दथे। ती यहूदीहरू गाउँमा खेतीकिसानी गर्दथे। यहूदीहरूले पनि त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई अन्य जाति र पानी नचल्ने जाति भनेर हेप्दथे।

येशू रहेको आफ्नो घरेलु देश गलिलमा रोमको कठपुतली बडा हाकिम हेरोडले शासन गर्दथे। केही समय पहिले बप्तिस्मा दिने यूहन्नालाई हेरोडले हत्या गरेका थिए। येशूलाई बुझ्ने र उहाँको लक्ष्यलाई प्रायजसो थाहा पाउने व्यक्ति बप्तिस्मा दिने यूहन्ना थियो। यूहन्नासँग येशूको मन मिल्थ्यो र एक आपसमा आत्मिय प्रेम थियो। येशूको निम्ति यूहन्नाको मृत्यु अत्यन्तै नमज्जा र दुःख लाग्दो थियो। त्यतिमात्र नभएर आफ्नै काममा पनि खतरा परेको उहाँले देख्नुभएको थियो।

केही हदमा येशूलाई यूहन्नाको मृत्युले तनाव भएको थियो। त्यसबाट आराम लिन उहाँ आफ्ना चेलाहरूसार्थ ५०देखि ८० किलोमिटर यात्रा गरेर विदेशी क्षेत्र टायर र सिडोनमा गएर एउटा घरमा सुटुक्क पस्नुहुन्छ। उहाँ त्यहाँ आउनुभएको छ भनेर कसैले थाहा नपाओस् भन्ने उहाँको चाहना थियो (मर्कूस ७:२४)। तर एक जना स्त्रीले उहाँलाई भेट्टाइन्। सिधै येशूकहाँ आएर उहाँसँग बिन्ति चढाउँछिन्।

त्यसबेलाको संस्कार र ठाउँको चलन अनुसार कुनै पनि अपरिचित स्त्री अपरिचित पुरुषसँग बोल्ने अधिकार थिएन। अझ ती स्त्री यहूदीहरूले मन

नपराएका जाति र संस्कारकी थिइन्। अयहूदीसँग कारोबार गर्न यहूदीहरूको फुर्सद थिएन। यसले गर्दा येशूको सामु त्यस स्त्रिको पहुँच अशोभनीय थियो।

तर त्यस अनामिका स्त्रीकी आफ्नै छोरी बिरामी थिइन्। आफ्नी छोरी निको भएको उनी चाहन्थिन्। येशूको सहायता उनलाई आवश्यक भएको थियो। त्यसले गर्दा चेलाहरूले झर्को मानेपनि आफ्नी छोरीलाई निको पार्न येशूसँग बन्ति गरिरहिन्।

येशूले उनलाई वेवास्ता गरेकै जस्तै भन्नुभयो "छोराछोरीहरूको रोटी कुकुरहरूलाई दिन मनासिब छैन (मत्ती १५:२६ रूपान्तरित)। येशूको यो कटु बचनले उनको हृदयमा ठूलो चोट लाग्न सक्थ्यो।

तर अचम्मको कुरो त्यहाँ भयो। एक विदेशी स्त्रीले अपरिचित पुरुषसँग बोल्नुमात्र अशोभनीय थिएन उनीसँग दोहोरो कुरा गर्नु झन अचाक्ली नै थियो। येशूको कटु बचनलाई निलेर उनले उहाँसँग हाकाहाकी जवाफसवाल गरिन्। कुकुरको बारेमा उनलाई थाहा थियो। यहूदीहरूले कुकुरलाई हेप्दथे र आफ्नो घरमा पाल्दैन पनि। यहूदीहरूले आफूलाई र आफ्नो जातिलाई कुकुर थान्थे। तर सुरो भएर उनले येशूलाई जवाफ दिइन् "हो प्रभु, तर कुकुरहरूले पनि आफ्नो मालिकको टेबुलबाट खसेको टुक्राटाक्री खाने हक छ" (मत्ती १५:२७ रूपान्तरित)।

उनले व्यक्त गरेको भावनाले यहूदी र अयहूदी वा अन्य जातिको बीचमा रहेको येशूले भत्काउन सजिलो भएको थियो। उनको अनुरोधलाई स्वीकार गर्न बाध्य नै भएको थियो। येशूले उनको छोरीलाई त्यतिखेरै निको पार्नुभयो।

"तिम्रो चाहना अनुसार होस्" (मत्ती १५:२८ रूपान्तरित)। येशूले भन्नुभएका ती शब्दहरूलाई हामीले कसरी बुझ्ने? हामीहरूले चाहेको अनुसार भएन भने के गर्ने?

५. बुझ्न सक्ने छात्र

कनानी आमाकी छोरीलाई निको पारेको लगत्तै येशू यरुशलेममा फर्कनुहुन्छ। जसरी बप्तिस्मा दिने यूहन्नाप्रति हेरोद चिन्तित थिए भने त्यसबेला हेरोदसमेत गरेर त्यहाँका शासकवर्गहरू येशूको क्रियाकलापप्रति चिन्तित थिए। तिनीहरूले उहाँलाई मन पराएका थिएनन्। उहाँका चेलाहरू विपन्न, पिछडिएको र समाजले तिरस्कृत वर्गका थिए। तिनीहरूले आफ्नो देशको

सरकार र समाजमा परिवर्तन भएको ठूलो चाहना गरेका थिए। त्यसले गर्दा येशू र उहाँका चेलाहरूमाथि ती शासकवर्गहरूले कडा निगरानी राख्नु स्वभाविक थियो।

अन्धकारले शासन गरेको यस संसारमा येशूले आशा ल्याउन चाहनुभएको थियो। अब शक्तिमा रहेका शासक, धर्मका गुरुहरू र सामन्ति तथा सम्पन्न वर्गहरूले उहाँलाई के गर्नेछन् भनेर उहाँलाई थाहा थियो। उहाँको क्रियाकलापमा तिनीहरूले बन्देज लगाउन सक्थ्यो। येशूले आफ्नो लक्ष्य पूरा गरोस् भन्ने तिनीहरूको चाहना थिएन।

तर येशूको भित्री घेरामा रहेका उहाँका बान्ह जना चेला वा छात्रहरू उहाँसँग रहन इच्छुक थिए। तर तिनीहरू अझै पनि अन्यौलमा थिए। तिनीहरू आत्मिकरूपमा अझै अन्धा नै थिए। मर्कूस ८:३१-३८मा चेलाहरूले देख्न गान्हो भएको कुरा देख्न उहाँले चुनौति दिनुभएको थियो। हेर्नुहोस् "३१ 'मानिसको पुत्रले धेरै दुःख भोग्नु, र धर्म-गुरुहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूबाट इन्कार गरिनु र मारिनु अनि तीन दिनपछि जीवित भई उठ्नु आवश्यक छ' भनेर उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउन लाग्नुभयो। ३२ यसरी उहाँले यो कुरा प्रष्टै भन्नुभयो। तर यो सुनेर पत्रुसले उहाँलाई एकातिर लगेर हकार्न लागे। ३३ तर फर्केर आफ्ना चेलाहरूलाई हेरी, पत्रुसलाई उहाँले यसो भनेर हप्काउनुभयो, 'ए शैतान, मबाट हटिजा, किनकि तेरो मन परमेश्वरपट्टि छैन, तर मानिसपट्टि छ।' ३४ तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूका साथमा भीडलाई आफूकहाँ बोलाएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'कोही मानिस मपछि लाग्ने इच्छा गर्दछ भने त्यसले आफूलाई इन्कार गरोस्, र आफ्नो क्रूस उठाएर मेरो पछि लागोस्। ३५ किनकि जसले आफ्नो प्राण बचाउने इच्छा गर्दछ, त्यसले त्यो गुमाउनेछ, तर मेरो र सुसमाचारको निम्ति आफ्नो प्राण गुमाउनेले त्यो बचाउनेछ। ३६ किनभने मानिसले सारा जगत् हात पारेर आफ्नो प्राण गुमायो भने त्यसलाई के फाइदा हुन्छ? ३७ अथवा मानिसले आफ्नो प्राणको सट्टामा के दिन सक्छ? ३८ अनि यस व्यभिचारी र पापी पुस्तामा जो मदेखि र मेरो वचनदेखि शर्माउँछ, मानिसको पुत्र पनि आफ्ना पिताको महिमामा पवित्र दूतहरूसँग आउँदा त्यसदेखि शर्माउनेछ।'"

त्यसकारण जब येशू आउनुभयो उहाँलाई देखेर पनि कतिले चिनेनन्। उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई चिनेनन्। शासकवर्गहरूले उहाँलाई चिनेनन्। धर्मका मठाधीस र धर्मगुरुहरूले उहाँ को हुनुहुन्थ्यो भनेर देख्न सकेनन्।

यस्तो पृष्ठभूमिमा एक जना मानिस देखा पर्छन् जसले उहाँलाई देख्न सकेको थियो।

एक जना अन्धा र माग्ने बारतिमैलाई येशूले कसरी शारीरिक आँखा देख्न सक्ने गराउनुभएको थियो। उहाँमाथि येशूले देखाउनुभएको दया पनि हेर्नुहोस्। एक जना अन्धो मानिसको चाहनाले येशूलाई पछ्याउन निर्णय कसरी गरायो त्यो पनि सोच्नुहोस्। त्यस मानिसले भिडलाई होइन, अरू मानिसहरूलाई होइन तर येशूकै पछि पछि लागे भनेको पनि सोचनीय छ। शायद बारतिमै येशू उहाँ जहाँ गएपनि वा यरूशलेममा गएपनि पछ्याए होलान्। के देख्न सक्ने येशूका चेलाहरू र अन्धो बारतिमैको बीचमा कस्तो अन्तर थियो भनेर मर्कूसले देखाउन चाहेको थियो कि? यस कथाले तपाईं आफै पनि सर्वोच्च उत्कृष्ट महागुरुको पछि लाग्नु भनेको के होला भन्ने पाठ सिक्नुभएको होला? हेर्नुहोस्, मर्कूस १०:४६-५२ "४६ त्यसपछि उहाँहरू यरीहोमा आउनुभयो, र उहाँ आफ्ना चेलाहरू र ठूलो भीडसहित यरीहोबाट निस्कनुहुँदा तिमैको छोरो बारतिमै, एक जना अन्धो भिखारी, बाटोको किनारमा बसिरहेको थियो। ४७ जब त्यसले उहाँ नासरतका येशू हुनुहुन्छ भन्ने सुन्यो, तब कराएर त्यसले भन्न लाग्यो, 'हे येशू दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्।' ४८ तब धेरैले त्यसलाई चूप लागोस् भनेर हप्काए। तर त्यो झन् चर्को गरी कराउन लाग्यो, 'हे दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्।' ४९ तब येशू टक्क अडिनुभयो र भन्नुभयो, 'त्यसलाई बोलाओ।' अनि तिनीहरूले त्यस अन्धालाई यसो भनेर बोलाए, 'ढाडस गर, उठ, उहाँले तँलाई बोलाउँदैहुनुहुन्छ।' ५० अनि आफ्नो खास्टो फालेर त्यो जुरुक्क उठ्यो र येशूकहाँ आयो। ५१ येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, 'तिमी के चाहन्छौ, म तिम्रो निम्ति के गरूँ?' त्यस अन्धो मानिसले उहाँलाई भन्यो, 'रब्बी, म दृष्टि पाऊँ।' ५२ अनि येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, 'तिम्रो बाटो लाग। तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ।' तब तुरुन्तै त्यसले दृष्टि पायो, र बाटोमा येशूको पछिपछि लाग्यो।

बार्तिमैले शिशुको नरम कपाल हेर्न चाहेको थियो, खेतका गहुँहरू वा पहाड आदि हेर्न चाहेको थियो। तर उसको निम्ति हेर्नु भनेको केवल शारीरिक दृष्यमात्र थिएन। यो कथाको सार यथार्थमा भनौं भने आत्मिकरूपमा देख्ने खुबी हुनु हो। महागुरु येशूले के ज्ञान दिन खोज्नुभएको थियो सोमा पस्न सक्ने भएको खुबी त्यस अन्धोमा हुनु उहाँको निम्ति महत्त्वपूर्ण थियो। हो, आँखाले हेर्न सक्नु एक महत्त्वपूर्ण पक्ष हो। यो कुरा येशूलाई थाहा थियो।

तर प्रत्येक व्यक्तिको गहिरो चाहना वा अन्तर्आत्माले खोजेको कुरा भनेको नयाँ र उत्तम जीवन थियो।

सत्य वा सही वा सक्कली शिक्षा भनेको के हो भनेर मत्ती ५:१२-१६ले हामीलाई कसरी सिकाउन खोज्दछ? हेर्नुहोस्, "१४ तिमीहरू संसारका ज्योति हो। डाँडामा बसालिएको सहर लुक्न सक्दैन। १५ मानिसहरूले बत्ती बालेर पाथीले त छोप्दैनन् तर सामदानमा राख्दछन् र घरमा हुने सबैको निम्ति त्यसले उज्यालो दिन्छ। १६ यसरी नै तिमीहरूको ज्योति मानिसहरूका सामुन्ने चम्कोस्, र तिनीहरूले तिमीहरूका सुकर्म देखून्, र स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताको महिमा गरून्।"

उपसंहार:

थप जानकारी: एलेन जी हाइटद्वारा लिखित *स्टेप्स टु क्राइस्टको* पृ. ५७-६५को "द टेस्ट अभ डिसाइपलशिप।"

जब हामी हाम्रो उत्तम महागुरु येशूको आह्वानको जवाफ हामीले सत्यतरिकाले दियौं भने एलेन जी हाइट भन्नुहुन्छ "हामी उहाँको स्वरूप हुन तिन्र चाहना गर्नेछौं, उहाँको सास हामीले फेर्न चाहने हुन्छौं, उहाँको चाहना गर्न चाहने हुन्छौं र हामीले गर्ने सबै कामले उहाँलाई खुशी पार्ने हुन्छौं" (स्टेप्स टु क्राइस्ट पृ. ५८बाट रूपान्तरित)। जब हामी येशूसँग सहकर्मी भएर काम गर्छौं तब हामीले गर्ने सबै काम र कर्तव्यहरू "अत्यन्तै रमाइलो मानेर गर्नेछौं" (स्टेप्स टु क्राइस्ट पृ. ५८बाट रूपान्तरित)। अब आएर, येशूका छात्र तथा छात्राहरूले के सिकुन् जसले गर्दा परमेश्वरको राज्य स्थापना गर्नु आउनुभएको उहाँको लक्ष्य पूरा हुनसकोस्? त्यो मत्ती ५-७ अध्यायमा येशूले डाँडामा दिनुभएको उपदेशमा संक्षिप्तरूपमा लेखिएको छ। पढ्नुहोस्।

चिन्तनमनन:

अ. परमेश्वरले आदम र हव्वा र याकूबलाई पनि सम्बोधन गर्नुभयो। येशूले हामीलाई पनि सम्बोधन गर्नुहुन्छ। हामीहरूको गहिरो चाहनासँग उहाँ संवेदनशील हुनुहुन्छ। बातिमैलाई जस्तो हामी को हौं र कहाँ गइरहेकाछौं सो हामीले सोचोस् भनेर चकित पार्नुहुन्छ। यस परिप्रेक्ष्यमा हाम्रा सन्तान र अरूलाई हामीले बाइबल कसरी सिकाउने? सोच्नुहोस्। हल्कारूपमा औपचारिकता

पूरा गर्न वा धर्मको नाउँमा आफू असल छ भनेर देखाउन पढ्ने बाइबल पढ्ने र हाम्रो जीवनमा परिवर्तन गर्ने खालको बाइबल अध्ययन गर्नेको बीचमा के भिन्नता छ?

- आ. तपाईंको जीवनको यात्राको बारेमा गरिने चिन्तन केवल व्यक्तिगतमात्र हो कि तपाईंले विश्वास गर्न सक्नेसित छलफल गर्दा उसलाई पनि छुनसक्ने हुने हो? हामी सबै विश्वासीहरू खीष्टको शरीर (१ कोरन्थी १२:२७) भएकोले जसरी शरीरका एक अङ्ग अरूसँग छुटिएर बस्न सकिन्दैन त्यसरी नै हामी एक आपसमा आदानप्रदान गरेरमात्रै येशूसँग सम्पर्क राख्न सक्छौं र उहाँले के चाहनुभएको छ सो सिक्न सक्छौं भन्ने आत्मज्ञान के तपाईंमा हुन चाहनुहुन्छ?
- इ. अन्धा बार्तिमैको कथा हामीले पढ्यौं। उसले देख्न सक्नेबितिकै येशूको पछि यरुशलेमको बाटोमा लागेको थियो। त्यसको अर्थ उसको शारीरिक अन्धोमात्र होइन आत्मिक अन्धोको आँखा पनि खोलेको थियो। यस बाटोमा उसले उत्तम गुरुको ज्ञानबुद्धि र शिक्षादीक्षा सिक्न पाएको थियो। ऊपनि येशू जस्तै हुन चाहेको, उहाँले फेर्ने सास उसले पनि फेर्न चाहेको र उहाँले जे गर्नुभयो सो पनि उसले गर्न शायद चाहेको थियो होला? जसरी येशूले दिनुभएको डाँडामा दिएको उपदेशहरू सिक्दा र त्यस अनुसार चल्दा येशूले उचाल्नुभएको उच्च आदर्शको जीवन बिताउन हामी प्रसन्न किन हुन्छौं?
- ई. यस जीवनमा खराब र असलको बीचमा छुट्याउन निर्णय गरिनै रहनुपर्ने हुन्छ। असल र खराबलाई कसरी छुट्याउने? असल के हो र खराब के हो भनेर हामीले कसरी परिभाषा दिने? हामीलाई के थाहा छ भन्दा पनि हामीले थाहा पाएको ज्ञानलाई के गर्ने भन्ने कुरा किन महत्त्वपूर्ण छ?

कथा ६
इनारबाट उद्धार
शिलाम्माडोरैराज ६६, भारत

शिलाम्माको श्रीमान पेट दुखाएर वर्ष ३०मै अस्पतालमा दुःखदतरिकाले छिट्टै देहान्त भएको थियो। शिलाम्मा केवल २० वर्षकीमात्र भएकी थिइन्। आफ्नो पाँचवर्षको छोरोसँग एकलो पारेर उनको श्रीमानको देहान्त भएको थियो। उनी बङ्गलोर सहरबाट ३०० किलोमिटर पर रहेको बेलारी भन्ने गाउँमा रहन्थी। अत्यन्तै निराश भएर उनले आफ्नो सुनको इयरिङ्ग, गलामा लाउने माला, नाकमा झुन्ड्यएको सुनको रिङ्ग आफ्नी बहिनीलाई दिइन्। "म कसैलाई भेट्ना जाँदैछु। मेरो छोरो राजुलाई म नफर्कुञ्जेल स्याहार गर्नु" भनेर आफ्नो छोरोलाई बहिनीको काखमा राखेर घरबाट बाहिर निस्केकी थिइन्। वास्तविकमा उनी घरमा फर्किने योजना बनाएकी थिइन्। उनी छिमेकी गाउँमा गइन् र त्यहाँ भएको इनारमा हाम फालिन्। तर एकैछिनपछि कोही त्यस इनारमा पानी लिन आयो। त्यस इनारमा कसैको शरिर तैरिरहेको देखेर "गुहार, गुहार" भनेर त्यो मानिस चिच्यायो। गाउँलेहरू सबै जना डुगरेर आए। एक जना मानिस डोरीको सहारमा आफै तल झरेर त्यस अचेत शरीरलाई बास्केटमा राख्यो। अनि त्यस शरीरलाई इनारबाट माथि तान्यो। त्यो शरिर अचेत अवस्थामा भएकोले मरेको जस्तै थियो। तैपनि सास फेरिरहेको थियो। गाउँलेहरूले दाउराहरू जम्मा गरेर आगो बनाए। उनलाई न्यानो पारे। उनलाई सुख्खा लुगा लगाइदिए। जब उनी ब्युँझे तब रिसले चुरभएका गाउँलेहरूले उनलाई प्रश्नहरू थुप्राए। "हाम्रो गाउँमा आएर तिमीले यो किन गरेको?" एक जनाले सोध्यो। "तिमी आफ्नै गाउँमानै मर्न सक्थ्यौ" अर्कोले भन्यो। तिनीहरूले शिलाम्मालाई चिने र उनको छोरो छ भनेर तिनीहरूलाई थाहा थियो। "तिम्रो आफ्नो छोरा छन्दै किन आत्महत्या गर्न खोज्यौ? तिमीसँग खानेकुरा छैन भने मागेर खाएभए हुन्थ्यो नी" अर्कोले झर्कर भन्यो। गाउँलेहरूले उनलाई उनकै गाउँमा लगे र उनको दिदीको घरमा पुऱ्याइदिए। तर शिलाम्मा त्यस गाउँमा बस्न चाहेकी थिइन्। एक महिनापछि आफ्नो छोरो लिएर रेल चढेर बङ्गलोर आइन्। त्यस सहरमा उनले कसैलाई चिनेको थिएन। उनको न त आफन्त थियो न त साथीहरू थिए। रेलवे स्टेशनमा मानिसहरूले गरिब आमा र छोरा देखेर आफ्नै गाउँमा फर्कनु भनेर सुनाए। "तिमी भर्खरकी छ्यौ" एक जनाले भन्यो। "तिम्रो छोरो

छ। बङ्गलोर तिमी जस्तोलाई सुरक्षित ठाउँ होइन" अर्कोले भन्यो। तर शिलाम्मा आफ्नो गाउँमा फर्किने इच्छा गरिन्। उनले रेलवेस्टेशनमा भएका मानिसहरूलाई जवाफ दिइन् "म फर्किदिन। मैले सबैलाई छोडेर यहाँ आएँ। म फर्किन चाहन्दिन।" एउटा अटोरिक्साले उनलाई सहरका सित्तैमा लग्यो र एउटा ठूलो भव्य चर्चको सामु उनलाई त्यस रिक्सावालाले झान्यो। त्यस भवनको अगाडि उनी बसिन्, रूँदै आफ्ना भगवानहरूलाई पुकारे। त्यस भवन बाहिर उनले येशूको फोटो भएको एउटा कार्डलाई देखिन्। उनी इसाई त थिइन् तर त्यो फोटो येशूको भनेर चिनिन्। त्यो फोटो हातमा लिएर "मलाई सहयोग गर्नुहोस्" भनि पुकारिन्। एक छिनपछि त्यस चर्चको भवनबाट एक जना महिला बाहिर निस्केर आइन् र उनलाई भात र तरकारी दिइन्। त्यो पाएर शिलाम्मा र छोरोले खुशी भएर खाए। "तिमी आफ्नै गाउँमा फर्केर जाऊ" त्यस महिलाले भनिन्। "म विधवी छु। मेरो छोरो छ। मलाई केही काम दिनुहोस्" शिलाम्माले त्यस महिलालाई बिन्ति गरिन्। उनले जवाफ दिइन् "यहाँ हामीकहाँ धेरैले सहायताको निमित्त आउँछन्। हामी तिमीलाई केही गर्न सक्दैनौं।" जब तिनीहरू कुराकानी गर्दै थिए तब एक जना बाटो हिँड्ने महिलाले तिनीहरूलाई शिलाम्मा किन रोइरहेकी भनेर सोध्यो। उनको बेहालको कथा सुनेर शिलाम्मालाई आफ्नो घरमा ल्याइन् र कसैका घरहरूमा पालैपालो काम गर्न लगाइन्। उनी सरसफाइ काम गर्ने घरहरूमा एउटा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको पास्टरको घर पनि थियो। तिनीहरू तुरन्तै साथी भइ हाले। "तिमी के लेखन, पढ्न जान्छौं?" एक दिन पास्टरले शिलाम्मालाई सोधे। उनले पढ्न लेखन नजानेको थाहा पाएर पास्टरले विस्तारै उनलाई अझर सिकाए। अलि अलि गरेर उनले बाइबल पढ्न थालिन्। उनी साबथमा चर्च जान थालिन्। उनले आफ्नो हृदय येशूलाई सुम्पिन्।

केही समयपछि त्यस पास्टर बम्बे वा मुम्बैमा सरुवा भए। उनको ठाउँमा अर्को पास्टर आए। शिलाम्मालाई स्पेनसर रोड सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट स्कूलमा सरसफाइ गर्ने काममा भर्ना गराइ दिए। उनी त्यस स्कूलमा ३४ वर्ष काम गरिन्। उनी सन् २००४मा अवकास पाइन्। "म धेरै खुशी छु। म अनकङ्कटारबाट आएको थिएँ। परमेश्वरले मलाई अगुवाइ गर्नुभयो। उहाँले नै मलाई उहाँको चर्चमा ल्याउनुभयो। म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु र उहाँको स्तुति गर्छु किनभने उहाँले मलाई आशिष दिनुभएको छ। उहाँले गर्दा मेरो जीवन असल भएको छ" खुशी भएर यस लेखकलाई उनले सुनाइन्।

-लेखक आन्ड्रयु मेकचेस्नी